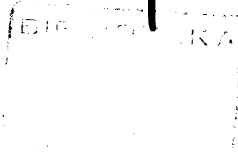

Warszawa, 2 kwietnia 1938 r.

URZĄD PATENTOWY

F42b 13/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 26136.

Kl. 72 d, 16/01.

Akciová společnost dříve Škodovy závody v Plzni
(Praga, Czechosłowacja)
i Bohdan Pantofliček
(Pilzno, Czechosłowacja).

Pocisk.

Patent dodatkowy do patentu nr 25471.

Zgłoszono 3 lutego 1936 r.

Udzielono 29 stycznia 1938 r.

Pierwszeństwo: 6 lutego 1935 r. (Czechosłowacja).

Najdłuższy czas trwania patentu do 8 września 1952 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest ulepszenie pocisku według patentu nr 25 471.

Na rysunku przedstawiono kilka przykładów wykonania pocisku według wynalazku.

Fig. 1 przedstawia pocisk podobny do pocisku według patentu nr 25 471, w którym głowica 12 jest nakręcona na skorupę pocisku. Części składowe zapalnika wkłada się w tym przypadku do głowicy 12 od dołu i przytrzymuje się je za pomocą wkrętki 15. Różnica w porównaniu z po-

ciskiem według patentu nr 25 471 polega tylko na tym, że zespolony detonator, składający się ze spłonki zapalającej, spłonki pobudzającej oraz materiału powodującego detonację ładunku wybuchowego pocisku, jest osadzony bezpośrednio w wydrążeniu, wykonanym w ładunku wybuchowym 2 pocisku, i umocowany za pomocą plastycznego środka 16, np. kitu, parafiny lub podobnego materiału, stanowiącego cienką warstwę izolującą zespolony detonator 3 od ładunku wybuchowego 2 pocisku.

Według fig. 2 zespolony detonator 3

jest osadzony we wkrętce głowicowej 21 pocisku. Głowica 12 pocisku jest nakręcona na wystającą z pocisku część wkrętki głowicowej. W tym przypadku można również części zapalnika wkładać od dołu i przytrzymywać je za pomocą wkrętki 15. Detonator zespolony 3 może być osadzany różnymi sposobami, np. może być bezpośrednio wtłoczony do wkrętki głowicowej 21, wkręconej w skorupę 1 pocisku po nabiciu go materiałem wybuchowym 2, lub wkłada się go do wkrętki głowicowej i przytrzymuje za pomocą warstwy 16 środka plastycznego, który oddziela go od ścianek wkrętki 21 oraz od górnej warstwy materiału wybuchowego 2.

W pocisku według fig. 3 detonator zespolony 3, osadzony w ogonie zapalnika 12, jest wtłoczony bezpośrednio w ten ogon lub włożony od dołu. W tym ostatnim przypadku do umocowania tego detonatora w ogonie zapalnika należy użyć materiału plastycznego, przy czym pomiędzy detonatorem a górną warstwą materiału wybuchowego pocisku należy umieścić warstwę pośrednią 16, składającą się np. z kitu, parafiny lub filcu.

W przykładzie wykonania według fig. 4 zespolony detonator 3 jest umieszczony w łusce 22, wkręconej w skorupę pocisku, z której nieco wystaje, przy czym na górną część tej łuski 22 jest nakręcona głowica pocisku. Zespolony detonator 3 jest utrzymywany w łusce 22 za pomocą plastycznej masy 16.

Fig. 5 i 6 przedstawiają przykład wykonania, w którym detonator zespolony 3 jest umieszczony we wkrętce głowicowej 12 pocisku i jest w niej umocowany za pomocą plastycznej masy, która zarazem izoluje go od ścianki wkrętki głowicowej i od ładunku materiału wybuchowego pocisku. W przykładach według fig. 5 i 6 detonator zespolony wtłacza się lub umieszcza we

wkrętce głowicowej przed wkręceniem jej w oko pocisku. Należy również w tym przypadku wykonać wkrętkę głowicową 12 w taki sposób, by detonator zespolony posiadał taką samą średnicę lub tylko o $\frac{1}{3}$ mniejszą niż średnica wydrążenia w pocisku, w którym jest umieszczony jego ładunek wybuchowy 2.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Pocisk według patentu nr 25 471, w którym właściwy detonator jest wykonany jako oddzielna jednostka, znamieny tym, że detonator ten jest wtłoczony w ogon zapalnika lub we wkrętkę głowicową pocisku, przy czym detonator ten jest oddzielony od ładunku wybuchowego pocisku za pomocą cienkiej warstwy materiału plastycznego, np. kitu, parafiny, krążka z papieru lub filcu lub z podobnego materiału.

2. Pocisk według zastrz. 1, znamieny tym, że wkrętka głowicowa, zawierająca detonator, jest wkręcona częściowo w skorupę pocisku, tak iż nieco z niego wystaje, przy czym na wystającą część wkrętki głowicowej jest nakręcony zapalnik.

3. Pocisk według zastrz. 1 i 2, znamieny tym, że komora na detonator zespolony w ogonie zapalnika lub wkrętce głowicowej jest otwarta w kierunku materiału wybuchowego pocisku, wskutek czego detonator zespolony przylega bezpośrednio do tego materiału wybuchowego lub jest od niego oddzielony tylko cienką warstwą materiału plastycznego.

Akciová společnost
dřívě Škodovy závody v Plzni.
Bohdan Pantoflíček.
Zastępca: Inż. F. Winnicki,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

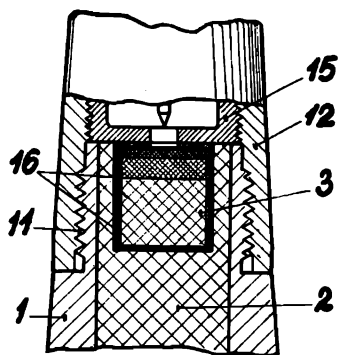

Fig. 2

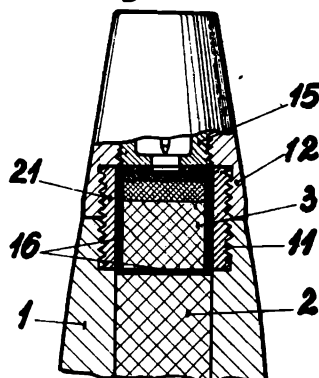

Fig. 3.

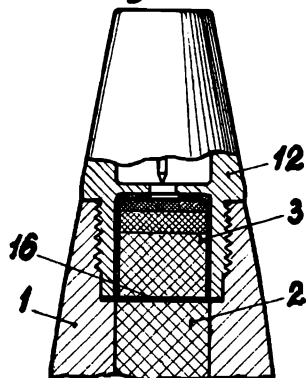

Fig. 4.

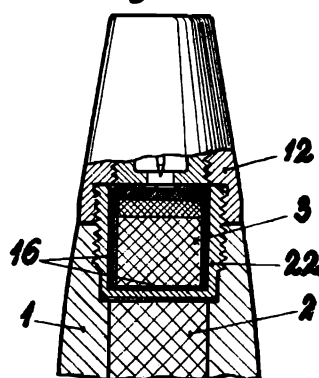

Fig. 5.

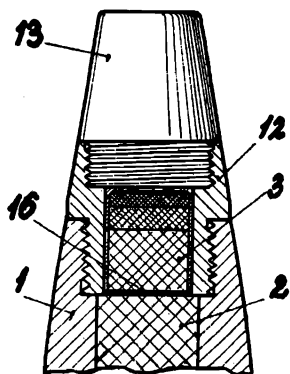

Fig. 6.

